

Isten és ember

Tanítás 2016. I. 10-én, Budapesten

Bevezető

Amikor meghallottam a december havi tanítás címét: *Ember vagy Isten?*, rögtön eszembe jutottak a fizikai tanulmányaim. A tudósokat Newton korától foglalkoztatta, hogy a fény és az anyag vajon részecske vagy hullám? Ma már tudjuk, hogy nem választani kell a kettő között, hanem a kettő egysége fogalmazza meg az anyag tulajdonságait: hol részecskeként, hol hullámként mutatkozik meg. A kettő közötti átmenet matematikájáról is egészen sokat tudunk. Ideje lenne az embereknek Isten és ember személyes kapcsolatával is megismerkedni! Hála Istennek, mi, akik ezt választottuk életünk feladatául, megkaptuk a lehetőséget arra, hogy kibontakoztassuk a bennünk lévő nyitottságot, mely Jézusra irányul.

Az Isten és ember megfogalmazás számomra a kettő egységét jeleníti meg, nem pedig a közöttük lévő különbség hangsúlyozására való. Mivel Isten maga a szüntelen kiáradás, egyedül az ember feladata, hogy felismerje Őt mindenben, végső soron önmagában is. Ez a felelősségteljes tanulás pedig Jézus megismerésén keresztül lehetséges. Ebben a tanításban arra mutatok be példákat, hogyan ismerte fel az ember Jézust az ő földi tartózkodásának korában és hogyan napjainkban. Arra is kitérek, hogyan válaszolt a hívására.

Jézus földi tartózkodása emberi testben

Jézus a végsőig elment, hogy az ember megértse és befogadhassa a tanítását. Olyan alakot, emberi testet öltött, amelyben az emberhez nagyon közeli és szerethető Istent mutatott be mindenki számára, aki odafigyelt. Azt a nyelvet használta, amit a hallgatósága megértett és az Isten Országát a mindennapi életből vett példákön keresztül mutatta be. Tanítása befejezéseként egyszerű és könnyen érthető jelet hagyott ránk, a kenyeret és a bort a rá való emlékezésül. Majd azzal, hogy nem állt ellen a gonosznak, a kereszten bekövetkező testi halálával igazolta a tanítását.

A halálból való életre kelése után találkozott a tanítványokkal és feladatuk adta nekik, hogy tanúságot tegyenek róla az egész világon. Számomra már világos, hogy az ő érdekükben jelent meg a karján, a lábán és az oldalán található sebeket is bemutatva. Ha jobban végiggondoljuk, ezzel a szellem halhatatlanságát igazolta, vagyis a saját tanítását és nem a testi feltámadást, hiszen mit kezdene bárki odaát egy sebekkel borított testtel?

Az ember, Jézus idejében

Most azt vizsgáljuk meg, hogyan válaszoltak az emberek Jézus tanítására! Mivel közel még a karácsony, Jézus születésének körülményeit is megemlítem. Lukács és Máté evangéliuma számol be erről (Mt 1,25 – 2,16, Lk 2,1-20). A köztudatban elterjedt gondolattal szemben nem a szegénység jut eszembe arról, hogy egy istállóban jutott csak hely József és Mária számára, hanem az, hogy milyen sokan mentek Betlehembe a népszámlálás miatt. Különben is, Józsefnek, a korabeli építkezési vállalkozónak nem valószínű, hogy leküzdhetetlen akadályt jelentett egy gazdasági épületet legalább félkomfortossá tenni. A mesés elemek mellett meglapul egy gyöngyszem is az elbeszélésben. Az angyalok ezt énekelték a pásztoroknak:

Lukács2.14. Dicsőség a magasságokban Istennek, és (a) földön békesség az Istennek tetsző emberek között.

A mondat első fele a valóságos Istenre hívja fel a figyelmet. Azok dicsőítik őt, akik benne élnek, és akik felismerik az ő nagyságát. Az Angyal tanításában is megjelenik:

Énekelünk az Ő dicséretére. (32. o.)

Az Istennek tetsző emberekben pedig béke születik, ha befogadják Jézust. Ezt a hegyi beszédben is megtaláljuk:

Máté5.9. Boldogok a békességszerzők, mert őket az Isten fiainak hívják.

Ha a Betlehem környéki pásztorok az angyalok szavára elmentek Jézushoz és hódoltak neki, a fentiek alapján elképzelhető. A történet tanulsága számomra, hogy az egyszerű emberek voltak legelőször nyitottak Jézusra! Ezt a tanítványoknál viszontlátjuk, akik javarészt Galileából kerültek ki.

Meglepő módon azonban Máté evangéliuma beszámol az egyik legképzettebb társadalmi csoport, a mágusok látogatásáról is. Ők a saját tudományukból következtettek egy rendkívüli eseményre, valószínűleg a Jupiter és a Szaturnusz háromszoros együttállásából a Halak csillagképben i. e. 7-ben, és eljöttek Mezopotámiából, a pártusok birodalmából, hogy imádják Jézust. Részükről ezzel le is volt rendezve a dolog, mert hazatértek. Egy a lényeg: felismerték a rendkívüli, csodálatos eseményt a tudásuk, az égi jelek ismerete által és nem nyugodtak, amíg meg nem találták, kire vonatkoztak ezek. Akinek csak a jelek adatnak meg pogány létére, annak azt kell figyelnie!

A mágusok nem kértek jelet, de megkapták. A farizeusok és írástudók jelet követeltek Jézustól és nem kaptak mást, csak Jónás próféta jelét (Mt 12,39-40, Lk 11,29-30). Azért nem, mert szinte kiszúrta a szemüket Jézus minden tette és nap mint nap hallhatták, mit tanít nekik Jézus: föltehetően ők jegyezték fel a Jézus számos mondását. A gyógyulást keresők pusztán a ruhájának szegélyét megérintve is megtisztultak a betegségtől. Jézus nemcsak a zsidókat, hanem a pogányokat is meggyógyította, ha azok hittek benne. A szír-föníciai asszony (Mk 7,24-30), a leprás szamaritánus (Lk 17,12-19) és a kapernaumi római százados (Mt 8,5-10) példáját jegyezték fel, de lehetett ott más is.

A meggyógyítottak követték őt ideig-óráig, mint Bartimeus (Mk 10,46-52), mások pedig kimondottan a kérése ellen tettek és hirdették a csodatetteit (Mk 7,36). Érdekes módon a gerazai megszállott (Lk 8,38-39) az egyetlen, aki valóban Jézus kérését teljesítette, mikor elbeszélte a földijeinek az ördögűzést, ami vele történt. A többiek elmentek a lényeg mellett, ugyanis nem váltak megbocsájtóvá Jézus bocsánata után. Mi már tudjuk, hogy Jézus valójában nem gyógyított, hanem megbocsájtotta a bűnöket, ahogyan azt az evangéliumban olvashatjuk:

Máté9.2. És (lám!) odahoztak hozzá egy hordágyon fekvő béna embert és (amikor) Jézus látta hitüket, ezt mondta a bénának: légy bátor gyermekem ! Bocsánatot nyertek bűneid (vétkeid),

Máté9.3. és (lám!) néhány írástudó így szólt magában: Ez káromkodik.

Máté9.4. És Jézus belátva a gondolataikba, ezt mondta: miért gondoltok gonoszt szívetekben ?

Máté9.5. Mert mi könnyebb, ezt mondani: bocsánatot nyernek bűneid ? vagy azt: kelj föl és járj !

Máté9.6. De hogy megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnök megbocsátására, így szólt a bénának: kelj föl, fogd (vedd föl) a hordágyadat és menj haza,

Máté9.7. és az fölkel és hazament.

Ez az, ami Jézus tanítványait elválasztotta a többi zsidótól. Ők nem gyűlöltek ellenségeiket, a rómaiakat, és önmaguknak is megbocsájtottak: erre Péter árulása a legjobb bizonyíték. A tanítványok valóban a Jézus melletti tanúságtételre és az ő hirdetésére tették életüket, amihez megkapták a megerősítést a pütkösi csoda alkalmával. Azzal, hogy életük végéig kitartottak Jézus mellett és vállalták érte a halált, megalapozták a Jézusban hívők számára, hogy megismerhessék őt a Földön a tanítása által. Jézus tanítását az általuk alapított közösségek írták le és őrizték meg, természetesen a saját gondolkodásuknak megfelelő köntösben.

Jézus földi tartózkodása a tanításában

Jézusnak a négy evangéliumban lejegyzett tanítását az időközben egyházzá szerveződött hatalom kezdte el magyarázni, idővel betiltva az egyéni magyarázatokat (Toulouse-i zsinat, 1229., 14. kánon a Biblia laikusok általi birtoklásának tilalmáról). Ezt a fajta lezártágot az ókortól kezdve kérdőjelezték meg a Jézusra nyitott hívő emberek az életük kockáztatásával és sokszor a különvélemény eredménye máglyahalál lett. Erre a sorsra jutott pl. Marguerite Porete, aki azt állította, hogy Istennel személyesen is kapcsolatba kerülhet bárki. Sajnos ez a tanítás a misztikába, a rejtett és csak meghatározott személyeknek megnyilatkozó Isten képébe hajlott, holott Jézus mindenkihez jött.

A középkor után a tömeges büntetések akadálya egy új találmány, a könyvnyomtatás lett, mivel így már sokkal többen kifejthették nézeteiket. Sajnos az újonnan alakuló protestáns egyházak is a katolikushoz hasonló vehemenciával vetették magukat az általuk hivatalosnak mondottól eltérő hitet vallók, például anabaptisták üldözésébe és legyilkolásába. Ám idővel egyház világi hatalmának csökkenésével az emberek már nem csupán az ókori és középkori gondolkodókat, hanem a keleti filozófiákat is megismerhették. Így kialakult az a termékeny föld, melybe a Magvető elvetheti az Igét, a tanítást. A Jézus megismerését elősegítő körülmények és a tanítására való éhezés nem

földi paradicsomot, hanem újjászületést eredményez, melynek eredménye, hogy Jézus szolgálati rendjébe, vagyis az Isten rendjébe áll be a hívőből mostanra átalakult tanítvány. Nem volt ez másképp az Angyallal heti rendszerességgel beszélgető négy tanuló, Hanna, Gitta, Lili és József esetén sem. Hárman közülük a haláltáborokban mutatták be, hogy mindhalálig hűségesekek a meglátott jóhoz, a negyedik pedig elterjesztette ezt az új tanítást *Az Angyal válaszol* című kötet formájában. Így válhat a Jézust megismerés, a gondolkodásunk hozzá alakításának fontos eszközévé ez a kötet, párhuzamba állítva akár Schwedenborg munkájával, akár más, korábbi munkával, mely arra törekedett, hogy Jézussal igazolható valóságot tárjon az olvasó elé. Az Angyal tanítása alátámasztja ezt a gondolatot:

De voltak csodálkozók. Ők is küldöttek voltak. /Keresd azokat! Ők fognak tanítani./ *L. Könyvek, vagy emberek?/ -Az egy. (59. o.)*

Végül nem szabad elfelejtenünk a Hangot, mely Feri bácsin keresztül szólalt meg! A Hang óriási újdonsága, hogy még csak nem is kell misztikusnak lenni ahhoz, hogy Jézussal kapcsolatot teremthessünk. Éppen ellenkezőleg: a Jézusba vetett hit és ezzel a hittel teli józan ész a fő eszköz az ő megismerésére a lejegyzett tanításain keresztül. Tehát semmi természetellenesség, semmi ködös, titokzatos rejtőzködő istenség vagy értelmetlen szertartások, hanem a Jézusra helyezett egész élet és a gondolkodásomnak az ő tanításához alakítása vezet el hozzá. És milyen csodálatos, hogy mi megtapasztaljuk nap mint nap, hogy a Hangban leírtak alapján elkezdjük gondolkodásunk átalakítását és megnyílnak számunkra nemcsak a korábban bemutatott könyvek, hanem az evangéliumokat is napról napra jobban értjük. Így a hitünk is növekedni tud, hát még a szeretetünk! Mert amit az ember megismer, azt tudja szeretni.

A Jézusnak való odaadottság napjainkban

Noha egy új fejezethez értünk ebben a gondolatsorban, valójában nem lehet elválasztani Jézus tanítását és a neki odaadott embereket. Jézus feladattal küldi azokat a Földre, akik odaát befogadták őt. Egyeseknek inkább a tanítás lejegyzése az életük célja, például az Angyal által tanított négynek, vagy Feri bácsinak. Mások a jézusi szeretet egy-egy oldalát mutatják be, sőt, testesítik meg. Ilyen volt például Teréz anya. A mi közösségünk Jézus tanulására teszi a fő hangsúlyt, ezáltal gazdagodunk benne napról napra.

A közösségi tanulás a tanítvány földi tevékenységének egyik fele. A másik fele pedig, amikor a világban van és minden tetteivel Jézusról tesz tanúságot. Már pusztán ahhoz is, hogy hová menjen, amikor nem a közösségben van, el kell fogadnia, hogy Jézus a tanításában, és nem a papok által átváltoztatott kenyérben és borban maradt a Földön! Ezért jöttünk ma össze mise helyett istentiszteletre. Aki ezt elhiszi, az nem megy a templomba misére, hanem a vásárnapot Jézus tanulásával szenteli meg.

Valójában a közösségi tanulás egy kicsit olyan számomra, mint egy iskola, csak itt Jézus a tanító. Végigveszünk egy órát, hozzáuk a kérdéseket és ami a korábbi órák alapján kibomlik. Utána hazamegyünk, mindenki átnézi a tanultakat, megérti és ha valami nem világos, megfogalmaz egy kérdést. És így megy ez alkalomról alkalomra.

Az ember természetéből adódik, hogy a tanulás mellett végezzük a hétköznapi teendőinket. A képességeihez mérten ki-ki a Jézusba vetett hite és a gondolkodásának átalakítása alapján hordozza azt a viselkedésmódot, amelyről rá lehet ismerni arra, hogy Jézus él benne. Ezen a téren fokozatosan nyilvánul meg a fejlődés a tanulással összhangban.

Jézus nem rendkívüliségekben jelenik meg a Földön. Így volt ez, mikor köztünk járt és tanított és így van most is a tanítványokon keresztül. Hogyan is kellene megmagyarázhatatlan, valóságtól elrugaszkodott dolgokhoz nyúlnia, ha egyszer minden Általa lett? Valójában a technikai haladás is bizonyos szempontból Isten megnyilvánulásainak újabb és újabb szeleteit hozza felszínre. Ezek egyre több és több lehetőséget biztosítanak számunkra a szellemünkben található értékek anyagban történő megvalósítására. Egy tanítványnak nem menekülnie kell ezektől, hanem a lehetőségekből Jézus valóságát hozni létre. Ez nem több és nem kevesebb, mint kinek-kinek az életfeladata.

Befejezés

Mi még nem látjuk, hogy milyen lehetőségek rejlenek a tanítványban, legfeljebb sejtjük. Ezért a jelent megszentelve, ami a mi számunkra az ember oldaláról természetes, abba vigyük bele, ami az Isten oldaláról természetes! Így születik meg a csoda, az Új Ember! Mert ez az Isten és ember együtt!

Biró László